

PROP DE VOSALTRES

Sagraments en temps de Pasqua

Estimats diocesans:

Ens va bé d'acceptar les crítiques si porten a millorar les nostres opinions i actituds davant d'alguns esdeveniments que ens afecten. També, per descomptat, els cristians acceptem els suggeriments dels altres perquè poden ajudar-nos a aprofundir en la nostra fe i ser més autèntics en la vida cristiana. Això ens passa clarament amb la recepció dels sagraments en els nens i joves de les nostres comunitats, sobre la qual tenim opinions diverses: la falta de preparació o la preocupació pels elements externs de la festa; la no continuïtat després de la primera comunió o la confirmació; la queixa per la reduïda implicació dels pares i de les famílies; i el clam per una renovació constant del procés catequètic. Mil afirmacions, algunes oposades, que ens permeten fer una reflexió sobre aquest tema fonamental.

Perquè parlem d'una cosa essencial en la vida de l'Església, l'administració dels sagraments, que els catòlics valorem adequadament en la seva importància personal, familiar i comunitària. Per això durant segles hem adornat amb molts detalls i festes alguns sagraments com, per exemple, els de la iniciació cristiana. Hem gaudit de l'esdeveniment de la primera comunió, tant de la nostra com la dels éssers estimats, i l'hem preparat amb una infinitat de complements, hem participat en les diverses reunions i, generalment, hem quedat satisfets de la festa en què han col·laborat els sacerdots, els catequistes i tota la comunitat parroquial

o col·legial, en el cas dels centres educatius catòlics. I, no obstant això, amb el pas dels dies canvia la nostra percepció i ens tornem més exigents i demanem més convicció des del cor i menys ornaments externs que desvirtuen d'alguna manera l'essència dels sagraments. Aquesta percepció és indiscutible: tots estem d'acord en l'aprofundiment dels actes, en la coherència de les actituds i en la continuïtat dels processos, però ens costa passar de les paraules als fets de manera que la col·laboració de tothom generi una millor valoració de la catequesi i de la celebració.

Ens passa el mateix amb la festa de la Confirmació, si bé és menys cridanera perquè el nombre de sol·licitants és menor. També és una festa el sagrament del matrimoni i el de l'orde sacerdotal, però afecta molts menys catòlics. Fem aquesta

reflexió en l'actual temps pasqual perquè és ara quan es produeixen amb més intensitat les celebracions sacramentals. Sempre hauríem d'estar atents a dignificar aquestes festes comunitàries perquè impliquen tota la comunitat i és essencial la transmissió de la fe en aquestes edats que preparen el futur del compromís personal.

Amb aquesta reflexió vull agrair, en primer lloc, tots els que acompanyeu els vostres germans en aquest procés sacramental. La comunitat diocesana reconeix la dedicació, l'interès i la permanència de tants catequistes en les diverses parròquies i col·legis. Sou un grup representatiu de la comunitat parroquial en l'àmbit de la transmissió de la fe d'una manera sistemàtica i, al mateix temps, vivencial.

Ajudeu les famílies en aquesta tasca a la qual ningú ha de renunciar i faciliteu a la resta dels sectors pastorals una segura línia de formació i un camí de futurs col·laboradors per a l'evangelització.

En segon lloc, aquesta reflexió ens porta a insistir en una formació constant dels catequistes en els temes bàsics de Sagrada Escriptura, de moral, de pedagogia catequètica i d'història de l'Església, amb el contingut clar i concret dels seus ensenyaments. També és una crida perquè altres cristians vulguin i puguin col·laborar en aquesta magnífica tasca eclesial.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Fructífera Assemblea Plenària dels bisbes

Els treballs de la 121a Assemblea Plenària dels bisbes espanyols, celebrada a Madrid entre el 17 i el 21 d'abril, han donat com a fruit, entre altres, l'aprovació de la Instrucció de la Conferència Episcopal Espanyola sobre els abusos sexuals de menors i persones vulnerables, un document que s'ha vingut treballant des de la Plenària d'abril de 2019. El caràcter d'Instrucció reforça l'aspecte normatiu del

document, que tindrà força de Norma i no només d'orientació. La Plenària també ha repassat l'activitat de les diferents comissions episcopals dels darrers mesos.

Els bisbes van aprofitar la seva estada a Madrid per participar en un pelegrinatge a la Colegiata de San Isidro, amb motiu de l'Any Sant en honor al patró de la capital espanyola, en el 400 aniversari de la seva canonització.

CERCA DE VOSOTROS

Sacramentos en tiempo de Pascua

Queridos diocesanos:

Nos va bien aceptar las críticas si conducen a mejorar nuestras opiniones o actitudes ante determinados acontecimientos que nos afectan. También, por supuesto, los cristianos aceptamos las sugerencias de los demás porque pueden ayudarnos a profundizar en nuestra fe y a ser más auténticos en la vida cristiana. Y esto lo vemos con claridad en la recepción de los sacramentos en los niños y jóvenes de nuestras comunidades. Hay quien opina falta de preparación o la preocupación por lo externo de la fiesta; otros afirman que no hay continuidad tras la primera comunión o la confirmación; otros se quejan de la reducida implicación de los padres y de las familias; algunos claman por una renovación constante del proceso catequético. Mil afirmaciones, algunas opuestas, que nos permiten hacer una reflexión sobre este fundamental tema.

Porque hablamos de algo esencial en la vida de la Iglesia, la administración de los sacramentos, y los católicos hemos valorado en su justa medida su importancia personal, familiar y comunitaria. Por ello durante siglos hemos adornado con muchos detalles y fiestas algunos sacramentos como, por ejemplo, los de la iniciación cristiana. Hemos gozado del acontecimiento de la primera comunión, tanto la nuestra como la de los seres queridos. Hemos preparado el acto con un sinfín de complementos, hemos participado en varias reuniones y, generalmente, hemos quedado satisfechos de la fiesta en la que han colaborado los sacerdotes, los catequistas y toda la comunidad parroquial o colegial, en el caso de los centros educativos católicos. Y, sin embargo, con el paso de los días cambia nuestra percepción y nos volvemos más exigentes pidiendo más convicción desde el corazón y menos adornos externos que desvirtúan de alguna manera la esencia de los sacramentos. Percepción que resulta indiscutible. Todos estamos de acuerdo en la profundización de los actos, en la coherencia de las actitudes y en la continuidad de los procesos pero nos cuesta pasar de las palabras a los hechos de manera que la colaboración de todos redunde en una mejor valoración de la catequesis y de la celebración.

Esto ocurre igualmente en la fiesta de la Confirmación si bien es menos llamativa porque es menor el número de los solicitantes. También es una fiesta el sacramento del matrimonio y el de orden sacerdotal, pero esto afecta a muchos menos católicos. Y hacemos la reflexión en estos momentos del tiempo pascual porque es ahora cuando se producen con mayor intensidad las celebraciones sacramentales. Siempre deberíamos estar todos atentos para dignificar estas fiestas comunitarias porque nos atañe al conjunto de la comunidad y es esencial la transmisión de la fe en estas edades que preparan el futuro del compromiso personal.

Una reflexión que empieza por el agradecimiento hacia todos aquellos que acompañáis a vuestros hermanos en este proceso sacramental. La comunidad diocesana reconoce la dedicación, el interés y la permanencia de tantos catequistas en las diversas parroquias y colegios. Es un grupo representativo de la comunidad parroquial en el ámbito de la transmisión de la fe de un modo sistemático y, al mismo tiempo, vivencial. Ayudan a las familias en esta tarea a la que nadie debe renunciar y facilitan al resto de los sectores pastorales una segura línea de formación y un camino de futuros colaboradores para la evangelización.

Esta misma reflexión nos lleva a insistir en una formación constante de los catequistas en los temas básicos de Sagrada Escritura, de moral, de pedagogía catequética, de historia de la Iglesia con el contenido claro y concreto de sus enseñanzas. También un llamamiento a que otros cristianos quieran y puedan colaborar en esta magnífica tarea eclesial.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Visita de l'arquebisbe de Cali a la diòcesi de Lleida

L'arquebisbe de la diòcesi de Cali, Mons. Luis Fernando Rodríguez, va visitar la diòcesi de Lleida entre el 21 i el 26 d'abril per trobar-se amb els sacerdots procedents del seu arquebisbat i que exerceixen el seu ministeri en parròquies lleidatanes, arran d'un conveni subscrit entre les dues diòcesis per mirar de pal·liar la falta de sacerdots a Lleida. Mons. Luis Fernando Rodríguez, que va ser rebut al Palau Episcopal pel bisbe Salvador, venia de Roma on va assistir a la visita *ad limina* amb el papa Francesc, juntament amb altres 34 prelats colombians.

La diòcesi de Cali té acords amb diferents bisbats espanyols per cedir preveres en missió. A Lleida n'hi ha tres, i a Albacete, València i Cadis, dos més a cada diòcesi, amb qui també es va reunir a Madrid just abans de tornar cap a Amèrica. «Quan Espanya tenia major riquesa vocacional, molts missioners catalans van venir a treballar a Cali en llocs molt pobres i fent una gran feina. Van sembrar la llavor de l'evangeli en territori de missió i ara podem mostrar el nostre agraïment ajudant la diòcesi de Lleida amb sacerdots colombians», va explicar Mons. Luis

Fernando Rodríguez durant la seva estada a Lleida, en què va assegurar que la seva reunió amb el bisbe Salvador havia servit per poder-li expressar la seva gratitud i per enfortir vincles.

La delegació colombiana, formada per set sacerdots més, va mostrar l'alegria per retrobar-se amb els seus compatriotes en missió a Lleida, de la mateixa manera que des del Bisbat de Lleida també se'ls ha transmès l'agraïment de la diòcesi.

Mons. Gerard Villalonga, nou bisbe de Menorca

Mons. Gerard Villalonga ha estat ordenat bisbe de Menorca en una cerimònia celebrada el passat 22 d'abril i va prendre possessió

de la seu episcopal. Als actes, que van començar a les 10 del matí al palau episcopal amb el jurament de fidelitat davant el Col·legi de Consultors i el nunci, també hi va assistir el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, que va ser titular d'aquella diòcesi entre 2008 i 2015.

La cerimònia de l'ordenació episcopal va ser presidida pel nunci apostòlic Mons. Bernardito Aua, l'arquebisbe de València Mons. Enrique Benavent, i els bisbes de Solsona Mons. Francesc Conesa i que va ser pastor de l'Església de Menorca entre els anys 2017 i 2022. Cal destacar que en el darrer mig segle, tots els bisbes de Menorca han acabat sent bisbes de Lleida o de Solsona.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

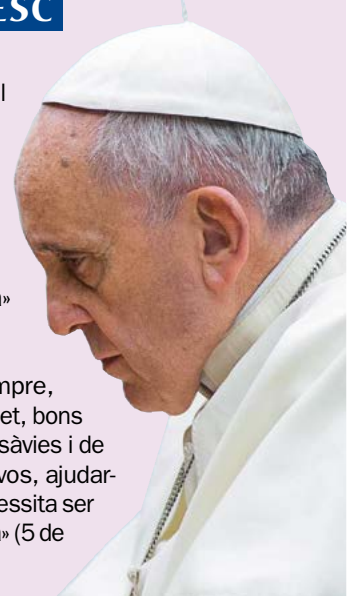

@Pontifex_es: «Aquest és el poder de Crist: l'amor. La grandesa del seu poder no utilitza la força de la violència, sinó la feblesa de l'amor. Ell ens confereix el poder d'estimar com Ell ha estimat: de manera incondicional, sempre, a tots, fins i tot als enemics» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «La cultura de la cura és l'antídoto contra un món impregnat d'individualisme i presoner de la tristesa. Aprenguem a fer-nos càrrec dels altres, de la ciutat, de la societat, de la creació, per a experimentar l'alegria de l'amistat i de la gratuïtat» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «En la massa del món, vosaltres els joves sou el bon llevat destinat a créixer, a superar tantes barreres socials i culturals, i a promoure gèrmens de fraternitat i novetat, convertint-vos en la base d'una societat amiga i solidària» (5 de novembre).

@Pontifex_es: «Busqueu sempre, abans que les opinions d'internet, bons consellers en la vida, persones sàvies i de confiança que puguin orientar-vos, ajudar-vos. Cadascun de nosaltres necessita ser acompanyat en el camí de la vida» (5 de novembre).

Acaben les obres a l'interior de Sant Llorenç

Les obres de remodelació de l'interior de l'Església de Sant Llorenç de Lleida ja han finalitzat i el temple ja ha reobert les seves portes al culte amb una imatge resplendent. Amb motiu de la festa de la Mare de Déu de Montserrat ja s'hi va fer la primera missa, malgrat que els treballs de restauració encara continuen, ara als murs exteriors i a les escales del campanar.

L'actuació, la més important que s'ha fet a l'església en dècades, ha obligat a tancar la parròquia durant cinc mesos i s'han pogut tirar endavant gràcies als 975.000 euros del programa «Temps de Gòtic», que subvenciona la Fundació "la Caixa" en conveni amb el Departament de Cultura de la Generalitat. Mn. Fran-

cesc Xavier Jauset va signar el passat 25 d'abril la recepció de l'obra a les voltes i als murs interiors.

Visita a Santa Maria de Gardeny

Una quinzena de persones van participar, el passat 22 d'abril, a l'antiga església romànica de Santa Maria de Gardeny en la primera de les activitats programades enguany per Catalunya Sacra en monuments de la diòcesi de Lleida.

La visita guiada, dirigida per la historiadora de l'art Montserrat Macià, va permetre als assistents descobrir els secrets d'una de les esglésies més antigues de Lleida. Fou la capella de la comanda templera de Gardeny i la seva construcció es remunta als anys immediatament posteriors a la conquesta de Lleida de 1149, quan l'orde del Temple va rebre el turó i el castell de Gardeny per part del comte Ramon Berenguer IV.

REFLEXIONS

Quan parla el cor

L'evangelista Joan tota la vida recordà aquell Sopar Pasqual, el darrer que celebrà Jesús amb ells, en els inicis de la seva passió.

No fou un sopar ordinari. L'ambient no era de festa i xerxina sinó que s'hi respirava un to greu i tens propi d'un comiat que s'intuïa definitiu.

La primera sorpresa ja fou tot just en començar. Jesús s'alçà de taula, deixà el mantell i se cenyí una tovallola, prengué un gibrell amb aigua i es posà a rentar els peus dels seus deixebles. Aquest gest poc habitual el feien, en tot cas, els servents als amos. I Jesús es presenta com a servent i els diu que s'ho facin ells també els uns als altres.

Després, ja asseguts altre cop a taula, convidà respectuosament Judes que sortís a fer la feina que estava fent, sense que la resta compreguessin massa el què passava o de què es tractava.

Quan restà sol, amb els deixebles fidels, els ofereix el pa i els passa la copa del vi, transformats en el seu cos i la seva sang. Amb un encàrrec: «*Feu això en memòria meva*». Aquestes paraules deien sonar com la voluntat manifestada del pare que els fills no oblidaran mai i compliran sempre.

Al llarg del sopar, s'havia creat un ambient íntim, de proximitat afectiva. Jesús se sincera llargament amb els seus amics. Els parla amb el cor. De les confidències d'aquest llarg llevant de taula és el text evangèlic que hem llegit avui: «*Si m'estimeu, guardareu els meus manaments...*». Si m'estimeu no és un condicional sinó un consecutiu: com que m'estimeu, guardareu els meus manaments. Coneix i confia en els seus amics...

Jesús s'acomia. Però la seva partença no és un abandonament dels seus, no els vol deixar orfes. Per això pregarà: «*el Pare que els donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat*», que es quedarà amb ells per sempre.

El vocabulari s'entendria: «*fillets*». I també el missatge: «*estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat... A vosaltres us he dit amics... Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres...*».

Jesús ens anuncia propers abandonaments i negacions puntuals però l'amor que es tenen serà més fort que totes les contrarietats.

I Joan, ja ancà, recorda que l'amor i les paraules sortides del cor de Jesús els mantingueren units entre ells, amb el mateix Jesús i fins amb el Pare del cel.

Mn. Ramon Sàrries

42a edició del Concurs Frater de Narració

La Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat de Lleida (FRATER) va lliurar, el passat 22 d'abril, els premis de la 42a edició del Concurs de Narracions-Memorial Mn. Martí Sandiungue en un acte a l'Acadèmia Mariana. Els guanyadors van ser Clara Brull, en la modalitat juvenil amb la narració titulada *Solitud*, i Franc Guinart en la d'adults amb *Àngels*. Alba Teixidó Domínguez va obtenir el segon premi per *Nada debo olvidar*. En totes les categories els guardonats van rebre un premi en metàl·lic, una placa i un lot de llibres.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1697).

16. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. Sant Honorat, bisbe,

patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió.

17. □ Dimecres [Fets 17,15-22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Dijous [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Sant Joan I, papa (523-

526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputí.

19. □ Divendres [Fets 18,9-18 / SI 46 / Jo 16,20-23a]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciriàca.

20. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.

21. □ Diumenge vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Cristòfor Magallanes i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

Diumenge VI de Pasqua (A)

COMENTARI

«No us deixaré orfes. Tornaré a venir»

El proper diumenge celebrarem l'Ascensió del Senyor. L'evangeli d'avui ens hi prepara: *No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà.* Però Jesús ens envia el seu Esperit per a no quedar orfes: *Jo prepararé el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè és quedí amb vosaltres per sempre.* Però no tothom pot rebre aquest Esperit. Per això ha començat dient: *Si m'estimeu, guardareu els meus manaments i llavors prepararà el Pare que envii l'Esperit. Estimar equival a guardar els manaments: El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré.* Si estimem hi ha una comunió mútua d'amor entre el Pare, Jesús i nosaltres. Aquest Esperit d'amor és l'Esperit Sant. A la primera lectura hem vist que un dels diaques escollits per a distribuir l'ajuda a les viudes de la comunitat no solament es limitava a aquest servei *sinó que predicava el Messies als de la regió* [de Samària]. De tal manera que *també feia prodigis.* Però hi faltava la comunió amb l'Església mare i sobretot rebre l'Esperit Sant. *L'Esperit Sant encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor.* Formar part de l'Església no és un iniciativa personal d'un individu aïllat sinó que cal viure-ho en comunió amb tota la comunitat cristiana. Els apòstols visiten aquesta comunitat perquè rebien l'Esperit: *Pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant.* El baptisme suposa sempre rebre l'Esperit. I si ens deixem endur per aquest Esperit serà possible fer realitat el que diu Pere a la segona lectura: *Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però fer-ho serenament i amb respecte: predicar l'evangeli sí, imposar-lo no. I també sofrir per l'evangeli. Crist va morir però per l'Esperit fou retornat a la vida.* L'Esperit ens farà ser testimonis de l'evangeli i sofrir, si cal, les persecucions. Ell és el Defensor, l'Esperit de la veritat.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samària, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt.

Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samària havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells, perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom.» / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí el mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'avergonyar d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit va ser retornat a la vida.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo prepararé el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedí amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li farà conèixer clarament.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaria y les predicaba a Cristo. El gentío unánimemente escuchaba con atención lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisios se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaria había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por ellos, para que recibieran el Espíritu Santo; pues aún no había bajado sobre ninguno; estaban solo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él. / Con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad a Cristo el Señor en vuestros corazones, dispuestos siempre para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza, pero con delicadeza y con respeto, teniendo buena conciencia, para que, cuando os calumnien, queden en ridículo los que atentan contra vuestra buena conducta en Cristo. Pues es mejor sufrir haciendo el bien, si así lo quiere Dios, que sufrir haciendo el mal. Porque también Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos. «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Paráclito, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viéndolo.»

Entonces sabréis que yo estoy en mi Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; y el que me ama será amado por mi Padre, y yo también lo amaré y me manifestaré a él.»